

El planejament com a estratègia cultural

Publicat per [Esteve León Aguilera](#) [1] el 05/12/2014 - 13:30 | Última modificació: 01/10/2020 - 14:14

Febrer 2001

[Notícia sobre els processos de planificació aplicats a la cultura.](#)

Una recapitulació sintètica. Textos i contextos

La progressiva adopció dels mecanismes de la planificació aplicada al sector de la cultura al nostre país ha seguit un procés paral·lel a la recepció de les teories europees (fonamentalment franceses) sobre l'acció cultural pública; en concret l'origen remot s'inicia en el moment de la progressiva substitució del concepte animació socio-cultural –sustentat bàsicament en principis de caràcter sociològic i antropològic– pel de gestió cultural. Estem parlant aproximadament de la meitat dels anys vuitanta del segle passat i el país just s'estava recuperant de la formidable eclosió d'entusiasme col·lectiu derivat de la recuperació de la democràcia. En dos àmbits aquesta il·lusió va ser especialment activa: la cultura i l'entorn local. Totes les festes es recuperaven, s'adaptava a corre-cuita qualsevol infraestructura cultural reivindicada pel moviment veïnal, es posaven en marxa iniciatives d'artistes o col·lectius culturals que havien format part de l'oposició cultural a la dictadura. En termes generals, tot i que una part significativa dels agents culturals cívics havien estat reclutats per les administracions, la participació encara continuava sent una realitat ordinària.

En aquells moments assistírem a l'inici de la incorporació massiva de multitud de tècniques de gestió manllevades del sector del management empresarial a l'organització i gestió de les administracions públiques: en la gestió dels recursos humans, la planificació estratègica, els programes per objectius i l'avaluació que retroalimenta de nou el sistema. Poc a poc, amb diferències d'intensitat i d'enfocament les administracions públiques catalanes usaven aquestes tècniques i els principis que les sustenten com a eines de modernització de les seves organitzacions.

Aquest procés, vist amb perspectiva, va ser desigual i molt sovint desequilibrat, amb molt poques pautes i directrius de caràcter general. Si bé les grans administracions públiques acaben optant per models similars a les grans corporacions empresarials amb sistemes molt regulats en la fixació d'objectius i en l'assignació i la gestió dels recursos, la extraordinària diversitat de les administracions locals fa perceptible que, fins i tot, una mateixa organització que es preocupa pels aspectes bàsics de la gestió municipal conviu amb formes arcaïques i inercials de funcionament, sobretot en aquells sectors que continuen sent considerats secundaris o complementaris. Aquest és, entre d'altres, el cas de la cultura en la majoria de municipis de Catalunya.

Trobareu l'article sencer adjunt a aquesta entrada.

Categories: Debat 2014

Categories: Debats Interacció

Categories: Article

Etiquetes: polítiques públiques

Etiquetes: administració local

Etiquetes: governança

Etiquetes: institucions culturals

Etiquetes: planificació

Etiquetes: #debat14

Adjunt

[el planejament com a estrategia.pdf](#) [2]

Mida

129.75 KB

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2014/12/05/planejament-com-estrategia-cultural>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/leona>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/el_planejament_com_a_estrategia.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/5544>